

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

w sprawie **J. L.**,
skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 16 stycznia 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 475/22,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 17 sierpnia 2022 r., sygn. akt XXI K 155/21,

p o s t a n o w i ł:

- 1. wniosek oddalić;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego, w tym wydatkami w kwocie 20 (dwudziestu) złotych, obciążyć skazanego J. L.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 sierpnia 2023 r. obrońca J. L. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 475/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 sierpnia 2022 r., sygn. akt XXI K 155/21, na mocy którego J. L. skazano za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 2

k.p.k. w zw. z art. 197 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 12 § 1 k.k., popełnione na szkodę O. L., za które wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Autor wniosku jako podstawę wznowieniową wskazał art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., albowiem – w jego przekonaniu – po wydaniu ww. wyroku ujawniły się nowe fakty lub dowody, nieznane przedtem Sądowi, wskazujące na to, że skazany nie popełnił zarzucanych mu czynów. „Już po zapadnięciu ww. wyroku Sądu II instancji, pokrzywdzona O. L. przyznała, iż to, co zarzucała skazanemu, nie jest prawdą. Z jej twierdzeń wynika, że kontaktowała się nawet z prokuratorem Prokuratury Rejonowej w Tychach jakie ma podjąć działania celem wyjaśnienia sprawy. Osobom z najbliższego otoczenia również przekazywała, że skłamała podczas postępowania. Skierowała ona wówczas zarówno do Sądu Okręgowego w Katowicach, jak i Prokuratury Rejonowej w Tychach pismo, w którym wyjaśniła, że złożone przez nią zeznania w niniejszej sprawie były fałszywe” (s. 3 wniosku o wznowienie postępowania).

Obrońca wskazanego wniośł ponadto o:

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 sierpnia 2022 r. (sygn. akt XXI K 155/21) oraz uniewinnienie skazanego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach jako sądowi I instancji,
- wstrzymanie na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. wykonania względem J. L. wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 17 sierpnia 2022 r. (sygn. akt XXI K 155/21), utrzymanego w mocy ww. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 22 czerwca 2023 r. (sygn. akt II AKa 475/22) ,
- przeprowadzenie czynności sprawdzających na podstawie art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k. tj. przesłuchanie O. L., I. D., A. L., K. J., na okoliczność twierdzeń pokrzywdzonej w zakresie przypisanego skazanemu czynu po uprawomocnieniu się orzeczenia,
- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skazanego kosztów związanych z ustanowieniem w niniejszej sprawie obrońcy, według norm przepisanych.

Prokurator, ustosunkowując się do wniosku o wznowienie postępowania, wniośł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, że wniosek o wznowienie postępowania podlegał merytorycznemu rozpoznaniu jedynie z uwagi na to, że został wniesiony przez pełnomocnika profesjonalnego strony, dla którego inicjatywy procedura karna nie przewiduje trybu, o którym mowa w art. 545 § 3 k.p.k.

Przesłanka wznowieniowa *propter nova*, na którą powołuje się wnioskodawca dotyczy takich sytuacji, w których ujawnią się dowody nieznane zarówno stronie, jak i sądowi i które wskazują na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Tymczasem zeznania pokrzywdzonej z oczywistych względów nie stanowią nowego dowodu, a kwestia ewentualnego fałszywego pomówienia J. L. przez pokrzywdzoną oraz jej koleżankę J. P. była przedmiotem analizy zarówno Sądu pierwszej instancji, jak i Sądu odwoławczego, który rozpoznając apelację obrońcy J. L. dokonał szczegółowej weryfikacji oceny dowodu z zeznań pokrzywdzonej.

Wbrew temu, co zdaje się postulować obrońca skazanego, nie jest rolą Sądu Najwyższego, w ramach uprawnień wynikających z 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k. weryfikowanie prawidłowości oceny zgromadzonego we sprawie materiału dowodowego, ani też badanie, czy w toku procesu doszło do popełnienia przestępstwa składania fałszywych zeznań. Na marginesie należy bowiem zaznaczyć, że rozpatrywanie sygnalizowanego zagadnienia w związku z oświadczeniami pokrzywdzonej o fałszywym pomówieniu skazanego jako podstawy wznowieniowej *propter falsa* wymaga – zgodnie z art. 541 § 1 k.p.k. – aby czyn, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. został ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub w art. 22 k.p.k. W rozpoznawanej sprawie żadna z takich sytuacji obecnie nie wystąpiła. Sytuacja ta może natomiast ulec zmianie w zależności od wyniku postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Tychach, sygn. akt III Nkd [...], w sprawie nakłaniania O. L. do składania fałszywych zeznań.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 639 k.p.k. obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania.

[PGW]

[ał]